

mokratiske ordfører ikke forstået den. Jeg håber bare, at socialministeren får sat ordføreren på plads, så det kommer til at fremgå helt klart, at det tilsyn hverken er så fast eller så lovbestemt for alle de grupper, der er tale om, så det vil jeg ikke bruge mere tid på.

Må jeg så sige til fru Else Winther Andersen, at den 27. april blev fru Else Winther Andersen kontaktet af dagbladet Jyllands-Posten, og Jyllands-Posten fortæller fru Else Winther Andersen, at nu skal Tvindskolerne fyldes op på den her måde. Må jeg citere fra Jyllands-Posten den 27. april:

»Jeg er overrasket over, at tingene ikke blev sat på plads sidste sommer,« siger hun. »Jeg regnede med, at fratagelsen af statstilskuddet og godkendelsen af skolerne fulgtes ad, og jeg kunne ikke i min vildeste fantasi forestille mig, at kommunerne kunne fortsætte med at yde tilskud til Tvindskolerne.«

Det var fru Else Winther Andersens udtalelser til Jyllands-Posten den 27. april d.å.

I dag er det åbenbart sådan, at tvivlen er væk. Nu kan vi godt i hvert fald en sommers tid eller mere lade det her køre og lade skatteyderne betale til et formål, som man i øvrigt ikke mener kan bruges til offentlig støtte.

Men må jeg ikke sige til ordførerne alle som en, at Fremskridtspartiet ville meget hellere have løst det her på en anden måde, nemlig ved at have brugt § 11 A i undervisningsministerens lov. Det havde været mere rigtigt.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Det er fuldstændig rigtigt citeret fra Jyllands-Posten, men journalisten har overfortolket. Jeg sagde til journalisten, at jeg ikke i min vildeste fantasi kunne forestille mig, at kommunerne ville bruge skolerne. Jeg var godt klar over, at godkendelsen ikke var trukket tilbage, så pennen er altså løbet af med journalisten. Og så kan fru Kirsten Jacobsen nu komme op og sige bagefter, at det altså er en lidt for nem måde at komme om ved det, men jeg ved bedst selv, hvad den rigtige sandhed er i det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jamen jeg tager til efterretning, at Venstre ikke var spor overrasket over, at der var et hul i Tvindloven så stort som en ladeport, at man hele tiden var klar over det, og at man var klar over det, da man stemte for loven. Det tager jeg

til efterretning, men det er dog endnu mere overraskende end det citat, der blev bragt i Jyllands-Posten. Det havde klædt Venstre bedre.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne først sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg betragter det bestemt ikke, som om der er blevet placeret en abe på min skulder. Jeg synes faktisk, det er udmærket, at sagen ligger i Socialudvalget, for jeg synes, at det er et socialpolitisk anliggende, som jo også – som det er blevet diskuteret – rækker ud over de skoler, vi her konkret diskuterer ud fra forslaget.

Grunden til, at de tidligere Tvindskoler kan bruges af kommunerne, er også, som det er blevet sagt af flere, at de egentlig opfylder de bestemmelser, der er i bilstandsloven: at der eksisterer en godkendelse fra en anden myndighed, nemlig Undervisningsministeriet. Fru Kirsten Jacobsen spørger så, hvorfor man ikke bare fjerner den godkendelse. Og det er altså vurderingen og ønsket i Undervisningsministeriet, at det gør man ikke i en situation, hvor der stadig væk verserer nogle tvister og retssager, hvor man prøver at få afklaret de konkrete sager. Det er begrundelsen, som jeg her kan henvise til.

Så er der spørgsmålet om tilsynet. Det er rigtigt, at der ikke bliver ført det tilsyn, som er fremkaldt af, at der bliver afholdt eksamener på skolen, i og med at der ikke længere bliver holdt eksamener. Men der er fortsat det tilsyn, som jeg kan forestille mig ligger bag det, fru Jytte Madsen taler om, og som ligger i § 32 i bilstandsloven. Denne handler om, at en kommune altid har ansvaret for tilsynet med de børn, der befinder sig i kommunen, og det vil sige, uanset hvilket sted de børn opholder sig. Det er desuden sådan, at de kommuner, som anbringer børn på et sted, også har en tilsynsforpligtelse med børnene.

Derudover synes jeg, at hele debatten har rejst spørgsmålet om, hvorvidt det, at man bruger nogle tilbud, som ikke i sit udspring er socialpædagogiske, ikke også kræver en socialpædagogisk godkendelse og også en form for tilsyn. Det er en lidt stor og mangesidet diskussion, så jeg vil ikke her lægge mig fast på en konklusion, men jeg synes sådan set, at debatten har understreget – og flere ordførere har meget direkte tilkendegivet, at de er enige i det – at det er dér, vi må fortsætte debatten. Det kan så også få styr på de brodne kar, der måtte være inden for systemet.